

Koks pagrindas tvirtas

Oriai ♩ = 100-112

1. Koks pa - grin - das tvir - tas ti - kè - ji - mui jūs,
 2. Ar svei - kas e - si, ar su - spaus - tas li - gos,
 3. Juk aš su ta - vim, te - ne - bus tau bai - su,

tik į - si - klau - sy - kit į Die - vo žo - džius.
 ar skur - dą ken - ti, ar skęs - ti pi - ni - guos,
 nes Die - vas aš tau ir pa - gal - ba e - su.

Ką dar pa - sa - ky - ti Jis žmo - gui ga - lès,
 na - muos ar ke - ly, sau - su - moj, van - de - nuos,
 Pa - kel - siu, su - stip - rin - siu, teik - siu vil - ties,

ku - ris už - ta - ri - mo, ku - ris už - ta - ri - mo,
 ka - da tik pri - reiks tau, ka - da tik pri - reiks tau,
 ran - ka vi - sa - ga - lè, ran - ka vi - sa - ga - lè,

ku - ris už - ta - ri - mo pas Jė - zų sku - bės?
ka - da tik pri - reiks tau, pra - šyk pa - ra - mos.
ran - ka vi - sa - ga - lė tau vi - sad pa - dės.

4. Kai bristi per sielvartą, vargą kviečiu,
srovė nenuneš, nes aš visad budžiu.
Aš būsiu greta laimint tavo vargų,
tavųjų siekimų, tavųjų siekimų,
tavųjų siekimų, tavų pastangų.
5. Kai eisi duobėtu, nelygiu keliu,
manoji malonė suteiks tau jėgų.
Ne degins ugnis, o taurėti padės,
ir siela tavoji, ir siela tavoji,
ir siela tavoji kaip auksas spindės.
6. Suprasit, palinkę po metų našta,
kad meilė manoji tvirta ir karšta.
Nors kūnas sulinko, pražilo plaukai,
jūs mano krūtinėj, jūs mano krūtinėj,
jūs mano krūtinėj man brangūs vaikai.
7. Tos sielos, kur Jėzum tikėjo karštai,
tikrai neapleisiu, kai priešai ateis.
Nors kiltų Šetono galybė juoda,
aš jos nepaliksiu, aš jos nepaliksiu,
aš jos nepaliksiu tikrai niekada.

Žodžiai: priskiriama Robert Keen, apie 1787.

Įtraukta į pirmąjį PDS giesmyną, 1835.

Muzika: priskiriama J. Ellis, apie 1889.

Izaijo 41:10; 43:2–5

Helamano 5:12